SCHIMBUL DE MÎINE, SCHIMBUL DE ASTĂZI

Continuăm astăzi publicarea ecourilor prilejuite în rîndul specialiștilor și activiștilor din mișcarea sportivă de dezbaterile mesei rotunde organizată de ziarul nostru pe tema : **„Cerință fundamentală pentru continua ascensiune a sportului românesc — o calitate nouă, superioară în selecția și pregătirea schimbului de mîine".**

De data aceasta grupăm, în pagina de față, mai multe opinii și aspecte din activitatea practică a unor cadre care lucrează nemijlocit în munca de selecție, pregătire și promovare a tinerelor elemente cu aptitudini pentru sportul de performanță. O facem, bineînțeles, cu aceeași dorință de a vedea generalizată mai larg și mai eficient experiența pozitivă, înaintată, pe care, după cum se vede, o întîlnim în multe județe ale țării.

CÎND EXISTĂ PASIUNE ȘI PRICEPERE VIN DE OBICEI ȘI PERFORMANȚELE

În ultimii ani, în rîndul sportivilor clasați pe primele locuri la campionatele naționale de lupte greco-romane ale juniorilor au apărut mereu tineri din Suceava. Nume ca Lazăr Tipa, Petre Pescaru, Alexandru Grosu, Gheorghe Tipa, Nicolae Strugaru *etc. au devenit tot mai cunoscute în această disciplină sportivă.*

La ultimele concursuri de selecție, tinerii elevi de la C.S.Ș. Suceava au lăsat o frumoasă impresie, unii dintre ei fiind incluși chiar în lotul național : Nicolae Fasolă, Ion Matei, Gheorghe Tipa. *Dar aceștia nu sînt singurii sportivi care și-au însușit tainele luptelor greco-romane la Suceava și au pornit pe drumul afirmării.* Valentin Istrătoaie, Paul Boiciuc *(foști elevi ai lui* Fl. Răduț), Marin Rotaru, Nicolae Ifrim, Ion Nichitoi, Gheorghe Coștiug *și mulți alții sînt tineri talentați despre care antrenorul* Constantin Topîrjan *ne-a asigurat că vom mai auzi multe fapte bune.*

Am urmărit recent două antrenamente la Clubul sportiv școlar conduse de profesorul C. Topîrjan, *singurul specialist în lupte prezent în momentul de față la Suceava. Am văzut lecții bine dirijate, cu un volum și o intensitate conforme cerințelor actuale pentru sportul de performanță, cu exerciții bine alese, executate cu precizie de*

● C. S. M. Suceava — o echipă în prima divizie — formată aproape numai din luptători juniori

toți componenții secției. Acest fapt ne-a convins că asistăm la un antrenament obișnuit, cunoscut de toți sportivii. Aveam să aflăm, mai apoi, de la secretarul C.J.E.F.S. Suceava, Dragoș Macovei, *și de la directorul C.S.Ș.,* Mihai Sprinceană, *că asemenea antrenamente se desfășoară în mod obișnuit la secția de lupte. În plus, am fost informați că prof.* C. Topîrjan lucrează la C.S.Ș. fiind plătit cu ora *(vine totuși de două ori pe zi în sală), norma sa de bază fiind la Liceul industrial de construcții, unde funcționează ca profesor.* Aceasta nu-l împiedică să antreneze zilnic 30—40 de luptători.

Găsind înțelegerea și sprijinul permanent al unui director — Dionisie Pînzaru *—, care iubește sportul, antrenorul C. Topîrjan a inceput inițierea, în tainele luptelor, a unora dintre elevii săi, chiar în sala de sport a instituției de învățămînt unde lucrează. Așa au apărut primii luptători fruntași de la Suceava. Apoi s-a înființat secția Clubului sportiv școlar.*

Acum, echipa C.S.M. Suceava activează în prima divizie a țării. De pregătirea formației se ocupă tot antrenorul Topîrjan. Voluntar, fără pretenții și fără condiții materiale deosebite. *Toți componenți echipei sînt foști elevi (aproape toți, și la liceu) ai antrenorului din Suceava.* cel care i-a educat, i-a învățat să fie disciplinați, muncitori și modești.

Zilele trecute s-au disputat întrecerile etapei a II-a a Diviziei. Turneul echipelor din seria I, din care face parte și C.S.M. Suceava, a fost programat la Galați. La sala de concurs l-am întîlnit pe C. Topîrjan, însoțit de directorul Liceului industrial de construcții, Dionisie Pînzaru, acest mare pasionat și susținător al luptelor sucevene. *Echipa lor, formată aproape numai din sportivi juniori (9 din 10) s-a clasat pe locul secund în serie, tinerii luptători din Suceava acumulînd 47 de puncte.*

Cele consemnate mai sus evidențiază cum nu se poate mai convingător faptul că acolo unde există pasiune și pricepere se pot realiza succese chiar și în situații în care condițiile materiale nu sînt dintre cele mai bune...

Mihai TRANCĂ

ÎNTREBAREA SE POATE PUNE ȘI ASTFEL: NOI I-AM CRESCUT, VOI CE AȚI FĂCUT CU EI?

Creșterea și pregătirea schimbului de mîine ridică o multitudine de probleme. A sosit ora să ne dăm seama că în **construcție munca începe de jos, de la temelie.**

Doresc să subliniez doar două aspecte. Primul se referă la faptul că noi, cei care ne ocupăm de „schimbul de mîine", sîntem de nenumărate ori întrebați : **ce ai crescut ?, ce ai dat sportului de performanță ?** Întrebarea mea se adresează celor care primesc pe sportivii crescuți de noi, colegii de la eșalonul seniorilor : **ce ați făcut cu cei pe care i-am crescut și vi i-am dat ? Am pus această întrebare deoarece de multe ori elemente dotate, cu posibilități de afirmare, se pierd după transferarea lor.** Oare, colegii noștri nu răspund pentru elementele primite ? Uită că pentru creșterea acestor sportivi s-au cheltuit timp, muncă, energie și fonduri ? De ce ei nu luptă, nu-i **ajută pe tineri să treacă de acel moment greu care este integrarea într-un nou colectiv ?**

În al doilea rînd mă voi referi la educarea tinerei generații. În echipa noastră se acordă o atenție deosebită dragostei față de colectiv, cu scopul obținerii unei educații sportive generale. **Prin crearea unei atmosfere plăcute în cadrul echipei și cultivarea atașamentului față de ea, am reușit să aducem sportul pe primul plan al vieții afective a jucătoarelor.** În cei 17 ani de existență a echipei feminine de volei am introdus obiceiuri care pot pretinde că au devenit tradiționale, trecînd de 10 ani... Iată cîteva :

- 18 octombrie este **ziua de naștere a echipei** și se aniversează într-un cadru festiv, cu participarea jucătoarelor și a absolventelor ;
- în luna mai a fiecărui an se desfășoară **„meciul absolventelor"**, eveniment așteptat cu mare nerăbdare de întreaga secție ; absolventele intră pe teren în grup și sînt întîmpinate de eleve cu flori ; absolventele îmbracă echipamentul cu care a jucat prima dată echipa noastră în 1961, tricourile fiind folosite o singură dată pe an cu ocazia acestui joc; absolventele sînt prezentate individual și primesc „fanionul de absolventă" ;
- jucătoarea care ne invită la căsătoria ei primește în dar din partea echipei o minge cu autografe ;
- membrele echipei nu practică jocuri de cărți și alte obiceiuri urîte, deoarece consideră că un grup de fete poate să-și petreacă timpul liber și altfel, mai util ;
- singura ocazie în care membrele echipei consumă băutură alcoolică este Revelionul ;
- în fiecare an echipa își alege un **„favorit"** în sportul de mare performanță (un maestru sau o maestră a sportului) care cunoaște fetele și cu care poartă discuții ;
- există întocmite 7 **albume cu fotografii** marcînd diferite ocazii, la Timișoara sau în alte localități ;
- însemnările cu **palmaresul echipei** se află la al cincilea volum, fiecare pagină fiind consacrată unui joc cu rezultatul, locul și competiția, sportivele participante etc ;
- **cartea de onoare a echipei** conține dedicații din partea unor sportivi și a unor echipe renumite din țară și străinătate ;
- mai există **„cartea absolventelor"** în care fiecare absolventă are rezervată o pagină cu numele, numărul de pe tricou și numele în echipă (porecla).

Am redat 10 obiceiuri frumoase care au fost răspîndite de absolventele noastre în toată țara, ultima purtînd numărul de ordine 52. Să mai adăugăm că și „Cupa Timișoara", una din cele mai populare competiții de volei feminin, care a reunit la ultima ediție 26 de formații, este organizată tot de echipa noastră.

prof. DEZIDERIU BLEIER
antrenorul echipei feminine de volei Cl. Sp. Șc. Universitatea Timișoara

Pentru realizarea marilor performanțe

ÎNOTĂTORII FRUNTAȘI DIN BAIA MARE PARCURG ÎN FIECARE SĂPTĂMÎNĂ 50 000 METRI ÎN BAZIN !

Deși nu e înregistrat în parcul de mașini al transportului în comun băimărean, un autobuz se află, totuși, zilnic în circulație pe arterele principale ale municipiului. El efectuează aproape 20 de curse pe trasee dinainte stabilite, este așteptat în stații de zeci și zeci de „călători", devenind astfel familiar tuturor locuitorilor din orașul de pe Firiza : este autobuzul Clubului sportiv municipal Baia Mare, care-i transportă — de acasă la bazinul de înot și de la bazin înapoi acasă — pe cei aproape 600 de tineri înotători care, cotidian, se numără printre participanții la intensa activitate de instruire sportivă ce se desfășoară în impunătorul bazin, socotit, pe bună dreptate, drept unul din cele mai bune din întreaga țară. Sînt prezenți la pregătire, zi de zi, după un program extrem de riguros, respectat întotdeauna cu sfințenie, elevi și eleve din clasele cu profil de înot, copii de 5-6 ani de la grădinițele din oraș, tineri înotători din prima treaptă de instruire, grupele de rezervă ale eșalonului de performanță și, bineînțeles, grupele de avansați, care cuprind pe cei mai buni sportivi ai secției, recordmani și campioni ai țării.

Antrenorul coordonator al secției de natație a C.S.M., **Gheorghe Demeca**, tehnician de reputație națională, descoperitor și șlefuitor de talente, pe care-l găsim într-o discuție de lucru cu colaboratorii săi, acceptă cu deosebită plăcere o discuție pe tema pregătirii schimbului de mîine, al viitoarei generații de performeri.

— Rezultatele pe care le-am obținut în anul 1977, la prima apariție a sportivilor noștri în arena competițională internă — ni se destăinuie interlocutorul — sînt, după opinia mea, o mărturie elocventă a seriozității cu care noi, cei șapte antrenori care activăm aici în domeniul natației, privim schimbul de mîine, pe viitorii campioni-înotători ai patriei noastre. Intuiam că în 1977 vom obține în jur de zece recorduri, dar sportivii noștri au stabilit nu mai puțin de 110 recorduri republicane ! Este și aceasta o dovadă că activitatea pe care o desfășurăm se află orientată pe un drum bun, că sînt create premisele ca și pe viitor natația băimăreană să se impună autoritar pe plan național. Dar, mai presus de orice, sîntem ferm hotărîți ca, îmbunătățind calitativ munca noastră, transformînd cantitatea într-o nouă calitate, să reușim să ne impunem într-o măsură mai mare în arena internațională, îndeosebi în marile întreceri, cum ar fi Jocurile Olimpice. Campionatele europene și mondiale. Vă pot spune de pe acum că trei înotătoare băimărence se vor număra printre participantele la Jocurile Olimpice din 1984.

Există suficiente temeiuri să se acorde credit afirmațiilor antrenorului Gheorghe Demeca. Și aceasta, în primul rînd, pentru că, într-o scurtă perioadă de activitate la C.S.M. Baia Mare, iscusitul tehnician a reușit, împreună cu colegii săi — **Gica și Petre Deac, Ecaterina Thalmeier, Viorica Petcu, Emil Mladin și Ioan Bahner** — rezultate cu totul remarcabile. Este suficient să menționăm, de pildă, că în tabelul recordmanilor țării numele sportivilor băimăreni figurează la multe categorii de virstă, iar la cea mai mică (7 ani), înotătorii de la C.S.M. dețin, cu o singură excepție, toate recordurile țării. La bazin, activitatea care începe la 7 dimineața nu contenește decît seara tîrziu, la ora 21. Organizarea științifică a pregătirii, strînsa colaborare din cadrul echipei de tehnicieni, evidența riguroasă și integrală, pe oameni, a ceea ce se face la fiecare antrenament, a întregii activități competiționale, un proces continuu de selecție — asigurat prin inițierea anuală în înot, sub strictă supraveghere de specialitate, a 3 000 de copii din grădinițele orașului, cărora le sînt rezervate un minim de 18 lecții — iată doar cîteva din atuurile natației băimărene, prin care aceasta s-a afirmat atît de viguros într-un timp foarte scurt.

Cum este și firesc, o deosebită atenție se acordă celor mai buni sportivi ai secției. Aceștia efectuează săptămînal circa 21 de ore de antrenament, în timpul cărora se parcurg peste 50 km, dintre care 41 „pe cronometru", deci cu intensitate. Antrenorul Gh. Demeca ne spunea cu satisfacție că, recent, în cadrul concursului intern de verificare, programat la finele unei săptămîni în care au fost parcurși peste 51 000 metri în bazin, din cei 20 de sportivi testați 19 au realizat cele mai bune performanțe individuale în proba de 800 m !

— **Important**, declară antrenorul Demeca, **nu e volumul activității desfășurate în bazin, ci calitatea muncii. Am încercat s-o îmbunătățim continuu prin sporirea vitezei de parcurs, prin mărirea numărului de repetări, prin reducerea la maximum a pauzelor. De asemenea, acordăm cea mai mare atenție rezistenței psihice, pentru că socotim că de aceasta depind în cea mai mare măsură viitoarele noastre rezultate. Testele efectuate pînă acum ne-au arătat că tinerii înotători au capacitatea necesară să răspundă integral solicitărilor fizice. Analiza activității noastre prezente ne face să sperăm că viitorul, schimbul de mîine al natației noastre, se află pe un drum bun.**

Constantin MACOVEI

ÎN DELTĂ TREBUIE CĂUTAȚI VIITORII DÎBA ȘI PATZAICHIN!

Județul Tulcea — și în special zona Deltei — a dat în decursul anilor numeroși sportivi de valoare în disciplina caiacului și canoei, sportivi care au reprezentat cu cinste culorile patriei în zeci de concursuri internaționale, la Jocurile Olimpice, campionate mondiale și europene. Așa este și firesc, întrucît copiii și tinerii Deltei au marele avantaj de a trăi într-un mediu în care felul lor de viață, condițiile specifice, le asigură din start un mare avantaj față de un începător obișnuit în acest sport. Copii de pescari, ei înșiși mai tîrziu pescari, ei folosesc din cea mai fragedă virstă, ca mijloc de deplasare, vîslitul.

Nefiresc, paradoxal, a fost însă faptul că **în această țară a apelor, care a dat sportului nostru atîtea valori autentice, nu a existat, multă vreme, un club care să se preocupe de descoperirea, selecționarea și pregătirea, chiar numai inițială, a elementelor talentate.** De obicei, un tînăr cu aptitudini deosebite, era remarcat în jurul vîrstei de 19—20 de ani, adică atunci cînd se afla în preajma satisfacerii stagiului militar. Venea în București, în secțiile cluburilor Dinamo sau Steaua, unde în scurtă vreme, în condițiile unei pregătiri științifice asigurată de tehnicieni pricepuți, atingea un nivel internațional. A existat la Tulcea o asociație sportivă care a activat sub diferite denumiri, dar cu o slabă activitate și cu antrenori insuficient de competenți.

Dezvoltarea pe plan mondial a caiacului și canoei, creșterea concurenței la cel mai înalt nivel, apariția, în diferite țări, tot mai multe, a unor campioni de excepție, ne-au arătat că **începerea practicării caiacului și canoei la 19—20 de ani nu mai poate satisface cerințele de păstrare și consolidare a pozițiilor fruntașe pe care le-am cucerit în ultimele două decenii.**

În 1968, la Tulcea a luat ființă asociația sportivă Pescarul, iar în 1970, la inițiativa C.N.E.F.S. și a federației de specialitate, s-a creat clubul județean de caiac-canoe. În prezent, pe teritoriul județului își desfășoară activitatea Clubul sportiv de caiac-canoe Tulcea, Clubul Sportiv Muncitoresc Delta, cu secție de caiac-canoe, Clubul sportiv școlar Tulcea și asociația sportivă Răsăritul din Sulina. În decurs de 8 ani de cînd a început activitatea intensă de selecție și pregătire pentru caiac-canoe în județul Deltei, loturile naționale de juniori și seniori, loturile olimpice au fost mereu alimentate cu sportivi din aceste secții. Din clubul de caiac-canoe unde sînt antrenor coordonator s-au ridicat, plecînd, apoi, la marile cluburi **Vasile Dîba, Maria Cozma, Simion Chirilă, Gherasim Munteanu, Zahar Susoi, Gheorghe Simiocencu, Vasile Simionenco, Gheorghe Titu, Nastasia Buri, Petre Capusta** etc., de la clubul Delta — **Policarp Malihin, Agafia Orlov, Pavel Cozlov** ș.a. În prezent, din județul Tulcea alți tineri sînt lansați pe drumul marii performanțe : **Feodor Gurel, Dobre Nenciu, Petrică Pocora, Ioana Rădăneață, Florica Ocunschi, Iacob Sidor, Fedosia Tit** și mulți alții, chemați la lotul de juniori sau la cel de perspectivă.

Activitatea de selecție este dificilă, satele și comunele Deltei sînt răspîndite pe distanțe mari, uneori greu accesibile. Este nevoie de timp, de multă răbdare — de multe ori trebuie să te deplasezi în aceeași localitate de cîteva ori, nu rareori este necesar să învingem împotrivirea părinților care își dau greu copiii de lîngă casă — este nevoie, într-un cuvînt, de pasiune. Dar cît de mare este satisfacția împlinirii, cînd laurii marilor competiții îți încununează munca ! Vă imaginați ce am simțit cînd l-am văzut la televizor pe Vasile Dîba pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de la Montreal...

Delta, acest izvor de mari campioni ai padelei și pagaei rămîne, cred, — și nu numai pentru condițiile specifice amintite la început ! — principalul rezervor de talente al „flotilei" noastre. Depinde numai de noi, de cei care lucrăm, în lumea apelor, pentru caiacul și canoea românească !

IGOR LIPALIT
maestru emerit al sportului